

2009. gada 4. jūnijā

Reģ. Nr. 1.-5.2/

LR Vides ministrijai

Par Ministru Kabineta noteikumu Nr. 883. "Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi" (VSS-404) darba redakciju

Latvijas Dabas fonds ir iepazinies ar Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas (turpmāk tekstā RAPLM) sagatavotajiem Ministru Kabineta noteikumu Nr. 883 "Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi" (turpmāk tekstā – noteikumi) redakciju. Esam snieguši atzinumu par noteikumiem, daļa no mūsu iebildumiem nav tikuši saskaņoti (skatīt izziņu no 22.05.2009). Izvērtējot norādītos materiālus, vēlamies atkārtoti norādīt uz sekojošiem būtiskiem noteikumu trūkumiem, kas potenciāli negatīvi ietekmēs vides un dabas aizsardzības prasību ievērošanu Latvijā. Norādām, ka vides un dabas aizsardzības prasības Latvijā ir atrunātas normatīvajos aktos un šo prasību neievērošana ir pārkāpums Latvijas un Eiropas Savienības mērogā.

Lūdzam mainīt esošo redakciju:

"54.3. jaunai būvniecībai Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā, izņemot šādus gadījumus:" uz šādu redakciju:

"**54.3. jaunai būvniecībai Baltijas jūras un Rīgas jūras līča kāpu aizsargjoslā, kā arī virszemes ūdeņu aizsargjoslā, izņemot šādus gadījumus:**".

Pamatojums. Norādām, ka:

- 1) virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas ir vienas no ekoloģiski jutīgākajām un nozīmīgākajām teritorijām Latvijas ekosistēmā, kuru aizsardzību paredz gan vairākas attīstības stratēģijas, gan vides politikas dokumenti;
- 2) vēl nesenā pagātnē (20. gs. vidus) Latvijā virszemes ūdensobjektu aizsargjoslās veiktā apbūve (fermu kompleksu izbūve, ciematu veidošana) radīja nozīmīgas negatīvas ietekmes uz Latvijas ezeriem un upēm, ko pierāda rinda zinātnisku publikāciju, kā arī saldūdens kvalitātes monitoringa dati, kas pieejami Latvijas Vides, ģeoloģijas un Meteoroloģijas aģentūrā;
- 3) virszemes ūdensobjektu aizsargjoslu noteikšana Latvijā tikai atsevišķos gadījumos tiek veikta atbilstoši "Aizsargjoslu likumam", nosakot **applūstošās teritorijas** un virszemes ūdensobjekta **pamatkrastu**;
- 4) patlaban daudzos gadījumos aizsargjoslu precizēšana un aizsargjoslu attīstība spēkā esošajos teritorijas plānojumos paredzēta tieši detālplānojumos, zinot kā pašvaldības un būvvaldes mēdz interpretēt saistošos noteikumus, normas atcelšana noteikumos, varētu tikt automātiski pārnesta arī uz pašvaldību saistošajiem noteikumiem;
- 5) Latvijā teritorijas plānošanas sistēmā vēl nav ieviesta ainavu aizsardzība, taču vairāki līdzšinējie pētījumi parāda, ka tieši upju un ezeru krasta zonās sastopamas bioloģiski un estētiski nozīmīgākās ainavas vai tās elementi, kuru saglabāšanu un attīstīšanu detālplānojumu izstrāde tikai uzlabotu;
- 6) plānotā Telpiskās plānošanas sistēmas attīstības koncepcija kopumā turpmāk paredz

Drukāšanai izmantots Latvijā otrreiz pārstrādāts papīrs.

Aicinām arī jūs taupīt dabas resursus ikdienā!

lauku teritorijām vispārīgākus izmantošanas nosacījumus, taču detālplānojumu izstrāde aizsargjoslās nodrošinātu izmantošanas nosacījumu precizēšanu;

- 7) perspektīvā detālplānojumi aizsargjoslās būtu piemērojami lielākām platībām, nevis vienam zemes īpašumam.

Lūdzam mainīt esošo redakciju:

“54.3.1. jaunai būvniecībai ostas teritorijā;

54.3.3. tehniskās novērošanas punktu, peldvietu un to uzturēšanai nepieciešamās infrastruktūras un labiekārtojuma būvju, reliņu, laivu, motorizēto ūdens transportlīdzekļu piestātņu, krasta stiprinājumu un molu būvniecībai;

54.3.4. ceļu, ielu, inženierkomunikāciju, inženieraizsardzības un hidrotehnisko būvju izbūvei esošās apbūves aizsardzībai pret paliem vai plūdiem un stacionāru aizsardzības būvju būvniecībai piesārņojuma aizturēšanai un savākšanai;”

uz šādu redakciju:

“54.3.1. jaunai būvniecībai ostas teritorijā;

54.3.3. tehniskās novērošanas punktu peldvietu un to uzturēšanai nepieciešamās infrastruktūras un labiekārtojuma būvju, reliņu, laivu, motorizēto ūdens transportlīdzekļu piestātņu, krasta stiprinājumu un molu būvniecībai;

54.3.4. ceļu, ielu, inženierkomunikāciju, inženieraizsardzības un hidrotehnisko būvju izbūvei esošās apbūves aizsardzībai pret paliem vai plūdiem un stacionāru aizsardzības būvju būvniecībai piesārņojuma aizturēšanai un savākšanai;”

Pamatojums. Norādām, ka Latvijā lielākā daļa ostu ir ierīkotas upju grīvās, pie to ieteku vietām jūrā. Tāpat, norādām, ka ūdenstilpju, ūdensteču un jūras krastā, jo īpaši – upju ieteku vietās jūrā, atrodas Latvijā un Eiropas Savienībā ļoti reti un īpaši aizsargājami biotopi un īpaši aizsargājamu sugu dzīvotnes. Pie kam, tās ir vienīgās šo biotopu un sugu dzīvotņu atradnes Latvijā, ko nosaka šo vietu specifiskie abiotiskie un biotiskie faktori. Latvija, iestājoties Eiropas Savienībā, ir apņēmusies nodrošināt labvēlīgu aizsardzības statusu rindai retu un īpaši aizsargājamu biotopu un sugu, tajā skaitā, kuri sastopami norādītajās vietās. Norādām, ka ostās ir iekļautas arī neapbūvētas un nepārveidotas dabiskas platības, kas nosaka to, ka detaļplānojums ir būtiski nepieciešams, plānojot jaunu būvniecību, lai detalizētu būvniecības vietu un veidu, mazākā riska ietvaros.

Vēlamies norādīt, ka izstrādājot noteikumus, RAPLM nav ievērojusi piesardzības principu jeb plānošanu mazākā riska ietvaros, kas jāievēro dabas aizsardzības prasību kvalitatīvai nodrošināšanai.

Tāpat norādām, ka, lai arī detaļplānojums nav vides aizsardzības instruments, bet gan teritorijas plānošanas instruments, tas nedrīkst būt pretrunā ar vides un dabas aizsardzības normatīvajiem aktiem Latvijā un Eiropas Savienībā. Apstiprinot noteikumus pašreizējā redakcijā, tiks pārkāpti Latvijā spēkā esošie valsts vides normatīvie akti, kā netiks nodrošinātas ES Biotopu direktīvas (92/43/EEC) un ES Direktīvas par savvaļas putnu aizsardzību (79/409/EEC) prasību izpilde, t.sk. sugu un biotopu labvēlīga aizsardzības statusa nodrošināšana.

Ar cieņu,
Inga Račinska

Valde

I.Rove; 67830999, Rove@lanet.lv

*Drukāšanai izmantots Latvijā otrreiz pārstrādāts papīrs.
Aicinām arī jūs taupīt dabas resursus ikdienā!*